चन्द्रमा वै भातः पञ्चद्शः सः पञ्चद्शासान्यापूर्यते पञ्चद्शापन्नीयते तद्यत्तमास् भात इति भाति हि चन्द्रमाश्चन्द्रमा ह भूवा दिन्तणतस्तस्यौ तदेव तदूपमुपद-धातीति [इ. ४. १०.] श्रुतेः ॥ का॰ [१७. १०. १०.] दिन्तणामुत्तर्योर्व्यामा सप्तदश इति । उत्तरानूकालविक्तियोर्दिनाणोत्तरपखयोर्मध्ये दिनाणां पद्यां व्योमिति प्र-त्यज्ञुख उपद्धातीति सूत्रार्थः ॥ विविधमवतीति व्योमा प्रजापितः सप्तद्शः स्तो-मः । संवत्सरो वा व्योमा सप्तद्शः दाद्शमासपञ्च र्नु द्वपसप्तद्शावयववात् (29.) तद्रपासि । य एव सप्तद्श स्तोमस्तं तरुपद्धाति तद्यत्तमाक् व्योमिति प्रजापतिर्वे व्योमा प्रजापतिः सप्तद्शोऽयो संवत्सरो वा व्योमा सप्तद्शस्तस्य दाद्श मासाः पञ्चर्गवस्तवत्तवस्त व्योमिति व्योमा हि संवत्सरः संवत्सरो ह भूबोत्तरतस्त-स्यौ तदेव तद्रूपमुपद्धातीति [इ. ४. १. ११.] श्रुतेः ॥ का॰ [१७. १०. इ.] दिन्नणाम-पर्योर्धरुण र्कविष्ण इति । अपरान्कालविक्तियोर्दिन्योत्तर्योर्मध्ये दिन्याां तङ्गामात्रों धरुणा इति दिव्वणामुख उपद्धातीति सूत्रार्थः ॥ धरुणो धार्कः प्रति-ष्ठाभूत व्कविंशः स्तोमः यदा धरुण ग्रादित्यः स व्कविंशावयववादेकविंशः दा-दश मासाः पञ्चर्तवः त्रयो लोका ग्रादित्य इत्यवयवास्तद्रपासि । य व्वैकविधश स्तोमस्तं तरुपद्धाति तत्वत्तमाक् धरुण इति प्रतिष्ठा वै धरुणः प्रतिष्ठिकविष्णो sयोऽसौ वाङम्रादित्यो धरुण एकविष्शस्तस्य दादश मासाः पञ्चर्तव इमे लो-का ग्रमाविवादित्यो धरुण एकविष्शस्तयत्तमाक् धरुण इति यदा क्येवैषोऽस्तमे-१.१२.] श्रुतेः ॥ का॰ [१७.१०.११.] चतुर्दश प्रतिमत्नं प्रतूर्तिरष्टादश इति । चतस्र उपधाय चतुर्दशार्धपचा उद्बुख उपद्धाति चतुर्दशमत्नीरिति मूत्रार्थः ॥ ग्रतः परं संवत्सर्द्रपाण्युपद्धाति । प्रकृष्टा तूर्तिस्वरा यस्य स प्रतूर्तिः ग्रष्टाद्शः स्तोमः यहा संवत्सरः प्रतूर्तिरष्टादशावयवः हादश मासाः पञ्चर्गतवः संवत्सर्श्वत्यवय-वाः । य र्वाष्टादश स्तोमस्तं तरुपद्धात्ययो संवत्सरो वाव प्रतृतिरष्टादशस्तस्य हादश मासाः पञ्चर्तवः संवत्सर् एव प्रतूर्तिरष्टादशस्तवात्तमाङ् प्रतूर्तिरिति सं-वत्सरो हि सर्वाणि भूतानि प्रतिरित तदेव तद्रूपमुपद्धातीति श्रुतेः [इ. ४. १. १३.] ॥ तपोत्रपो नवद्शः स्तोमः यदा संवत्सर्स्तपः शीतोन्नवर्षेस्तपतीति स